

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

VII.évf. 3.szám

2018. október

SOLI DEO GLORIA!

„És amikor az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak a trónuson ülőnek, aki örökkön-örökké él, leborul a huszonnegy vén a trónuson ülő előtt, koronájukat is leteszik a trónus elé, és ezt mondják: Méltó vagy Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom...” (Jel 4,9-11)

Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség! Ezt a kifejezést nagyon sokan ismerik és használják a hétköznapi nyelvben is. Nagy kérdés, hogy bele gondolunk-e a kifejezés igazi értelmébe. Ez ugyanis olyan mélységét tárja fel az isteni kegyelemnek, amely valóban megdöbbenő, ismeretünket és kegyességünket alapvetően hangolja át, amennyiben komolyan vesszük jelentését.

Ez a felismerés a Reformáció központi üzenete. A legnagyobb folyam, mely önmagába foglalja és összegzi a négy nagy reformációi igazságot: Sola Gratia – egyedül kegyelemből, Sola Fidei – egyedül hit által, Sola Scriptura – egyedül a szentírás által, Solus Christus – egyedül Krisztus által. Ezek minden üzenetét és jelentőségét összegzi a legmagasabb fokon, vagyis Isten dicsőségének megvallásával. Azt is mondhatjuk, hogy ez a kifejezés magába foglalja az Istenről megszerezhető tudás, és a kegyesség megélésének valaha elérhető legmagasabb fokát. Ezt támasztja alá az, hogy a mennyei seregek és a huszonnegy vén, mint az örök Isten mennyei és földi seregének reprezentatív képviselői ezt éneklik az örökkévalóságban.

Nagy kérdés, hogy van-e ennek az igazságnak jelentősége hétköznapi életünkre és gondolkodásunkra nézve? Úgy gondolom, nagyon is!

Aki a bibliai kijelentések fényében igazán megismerte Istent, annak vágya, hogy életének minden része őt dicsóitse, mindenben belesimuljon akaratába, és annyira azonosuljon teremtőjével, amely által képes kilépni az önmaga körül forgó világból. A Soli Deo Gloria szemszögéből értékeli önmaga életét is. Nem csupán fogyasztója, hanem részese is kíván lenni ennek a dicsőségnek, mert mindent ennek rendel alá. Ez egy nagyon markáns szemléletváltás! Istenhez való kapcsolatát elsősorban már nem azzal méri,

hogy mit kapott Urától: jót, vagy rosszat, mert akik az Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál. (Róm 8,28) Nem a mi sikereink, vagy kudarcaink hívó életünk fokmérői, hanem a Vele való személyes szeretetközösségünk, az Ő akaratába való feltétlen belesimulásunk, céljaival való teljes egyé válásunk. Vagyis nem az az áldás, ami nekünk pillanatnyilag jó, hanem minden áldásunkra lehet, ami minket ér. Itt válik el a fogyasztói keresztyén, és az Isten dicsőségéhez simult hívó ember életszemlélete. Nem az én életem része Isten, hanem az én rövidke életem válhat egy hatalmas, isteni életmű részévé. Egész életem apró gallyacska, egy óriási, Isten gyújtotta, fényt és meleget adó máglyán. Nem az én boldogulásom a lényeg, hanem hogy életemben az Ő akarata valósuljon meg mindenben. Nem az a csoda, ha az Isten megvalósítja, amit az ember akar, hanem az, amikor az ember megvalósítja Isten akaratát!

Végezetül egy tanulságos történetet idézek egy könyvből az elmondottak alátámasztására. Ivry Gitlis, a nagy hegedűvirtuóz interjút adott, amelyben életéről és művészetéről faggatták őt. Megkérdezte tőle a riporter:

– Mondja mester, milyen hegedűje van?

Az idős művész elmosolyodott, majd így szólt:

– Ez a csodálatos hangszer egy Stradivari. De nem az enyém.

– Nem az öné? – kérdezte a riporter – talán bérlí?

A mester szeretettel nézett a gyönyörű hangszerre, majd folytatta:

– Nem bérlém, megvettem. De tudja, ez a hegedű több mint háromszáz éves. Híres hegedűművészek egész sora játszott rajta, mire hozzám került, és ha majd meghalok, remélem, valaki tovább játszik rajta. Hogyan gondolhatnám, hogy az enyém? Én vagyok az övé.

Ezzel a lélekkel mondjuk ezután: *Soli Deo Gloria!*

Kiss László lelkipásztor

„Hamisítatlan lelki tej”

„Mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjétek az üdvösségre.” (1Pt 2,2)

A reformáció ünnepe mindig különleges alkalom arra, hogy ráirányítsa a figyelmünket arra a szerepre, amit Isten ígje tölt be az ember életében és megvizsgáljuk, hogy a mi életünkben hogyan van jelen.

Az erre vonatkozó igehelyek egyik legszebbike Péter apostoltól származó fent idézett vers. Mit is tanulhatunk ebből az igéből?

1. A „*kívánjátok*” szó arra utal, hogy a hívó ember nem közömbös Isten ígje iránt, hanem mérhetetlen gyönyörűséget jelent számára, ha olvashatja, hallhatja. Pontosan tudja, hogy Teremtője minden nap elkészíti hűségesen azokat az ígéket, azokat az

üzeneteket, amelyekkel aznap szeretné formálni gyermekét. Kérdés, hogy a gyermek keresi-e, észreveszi-e, elfogadja-e ezt az ajándékot.

A Biblia számos helyen vall arról, hogy Isten beszéde nem csak parancs, amit fegyelmezetten végre kell hajtanom, nem csak kinyilatkoztatás, melyet be kell fogadnom, hanem öröm forrása. Például aki a 119. zsoltárt olvassa, lépten-nyomon találkozik a szerző örömjongásával: „*gyönyörködöm rendelkezéseidben*” (16. vers), „*csak a te intelmeidben gyönyörködöm*” (24. vers), „*vezess parancsolataid útján, mert abban gyönyörködöm*” (35. vers), „*sóvárogva tekintek ígéretedre*” (82. vers). A hívő ember pontosan emlékszik arra, hogy a bűn rabságából is Isten szava hívta ki, ezért kimondhatatlan öröm és gyönyörűség számára, ha hallhatja Szabadítójának ajkairól a szavakat. Megragad minden alkalmat, hogy találkozhasson az igével, hogy olvashassa, hallhassa, gondolkozzon róla. A 42. zsoltár csodálatos képpel illusztrálja ezt: „*Ahogy a szarvas kívánczik a folyóvízre, úgy kívánczik a lelkem hozzád.*” (Zsolt 42,2)

Az Isten igéje utáni vágyakozás rendkívül mély és erős szenvedély, amely szenved, ha nem hallhatja az ígét, amely elviselhetetlen gyötoremnek érzi, ha nem táplálkozhat az igével.

A Te életedben hol a helye az igének? Érzed-e ezt a sóvárgást az ige után a mindennapokban? Keresed-e az alkalmakat, amikor Urad hangját hallhatod? Együtt tudod-e mondani a zsoltárossal: „*eleveníts meg igéddel!*” (Zsolt 119,25) Valóban mohó szomjúsággal veszed kézbe a Bibliát? Valóban szenvedélyesen kutatod az ige értelmét és tanítását? Valóban hiányzik, ha nem táplálkozatsz Isten igéjével rendszeresen?

Aki pedig ilyen elragadtatással olvassa és hallja Isten igéjét, az nemigen tudja magában tartani örömét. Általában is igaz, hogy ha valamilyen nagyszerű dolog történik velünk, azt nem tudjuk és nem is akarjuk magunkban tartani. Alig várjuk, hogy elújságoljuk, hogy másokkal is megosszuk. Vajon kit és hogyan örvendeztettél meg legutóbb igével? Kinek és melyik ígéről beszéltél legutóbb?

2. A „*hamisítatlan*” arra utal, hogy Isten igéje tiszta forrásból ered. A mai világban, amely a tömegfogyasztás kiszolgálására létrejött tömeggyártásról szól, nagyon sok élelmiszer csak nevében emlékeztet arra az eredeti termékre, amelyről elnevezték. Aki kóstolt már gyorspácolt sonkát és igazi húsvéti sonkát, tudja, mekkora a különbség. Körül vagyunk véve sokféle hazugsággal, sokféle hamisítvánnyal: számos dolog nem az, aminek mutatja, hirdeti magát. Tehát a kiemelt kifejezés arra utal, hogy Istennél nincs változás, mindig hűséges marad, Isten kizárólag értékes ajándékot szeretne nekünk adni, ráadásul ingyen!

A szó arra is utal, hogy ma nagyon sok forrás szennyezett. A természetben ma már nem találunk olyan vizet, talajt, amely ne lenne szennyezett. Sokszor saját beszédünk és gondolataink is szennyezettek. Akár a természet esetében, gondolataink esetében is mi vagyunk a szennyezés legnagyobb forrása. És a szennyezés nem kerüli el az ígét sem.

Ha számba vennénk, hogy hányféle tévtanítás, félremagyarázás, az ige szándékos vagy gondatlan elferdítése él az emberek fejében, nem jutnánk a végére. Az embernek a bűneset óta szomorú szokása Isten szavának elhajlítása, megmérgezése. Péter ezért figyelmeztet arra, hogy mindig a tiszta, fertőzésektől mentes forráshoz forduljunk, magához Istenhez.

3. A „*lelki tej*” a gyermeki kapcsolatra utal Istennel. Ahogy az édesanya tejjel táplálja az újszülöttet, ugyanúgy szeretne Isten is bennünket táplálni. És ahogy egy csecsemő számára a tej az élet és a túlélés forrása, ugyanígy a keresztyén ember számára az ige az élet forrása. Bár születésekor a kisgyermeket a szülők mindennel elhalmozzák, kiságytól szebbnél szebb ruhácskákon keresztül a légzésfigyelőig, a gyermeknek valójában egy dologra van szüksége: anyatejre. És sír, ha nem kapja meg. És nem lehet mással helyettesíteni.

Vajon ilyen gyermeki bizalommal tekintesz-e te is az Atyára? És ilyen bizonyossággal vagy tudatában, hogy mi az az egyetlen dolog, ami az életet, a túlélést, az örök életet jelenti számodra?

4. „*Növekedjete az üdvösségre*”. A csecsemő, ha valóban megkapja a számára szükséges táplálékot, növekedik. Jó látni, ahogyan az anyatej hatására napról napra gyarapodik. A keresztyén ember ugyanígy növekedik az ige hatására. Vannak, akik nem anyatejjel táplálkoznak, hanem mindenféle hulladékkal, és csodálkoznak, hogy nem növekednek. Ők azok, akik a spiritualitás áruházában és egyéb bolhapiacraon összevásárolt elemekből barkácsolják össze saját világnézetüket, így aztán nem is tudnak növekedni Isten megismerésében. Vannak, akik előveszik a Bibliát, de nem táplálkozási céllal olvassák, hanem például kulturális szöveggént, irodalmi remekműként, történelmi forrásmunkaként. De a keresztyén ember úgy olvassa a Bibliát, hogy abból életet, bátorítást, megelevenítő erőt nyerjen. Ha nem érzed a lelki épülést, ha nem tapasztalod a lelki töltekezést, előrelépést, növekedést, akkor baj van: vagy nem olvasod a Bibliát vagy nem táplálkozási céllal olvasod.

Kívánom, hogy a reformáció ünnepe segítsen bennünket abban, hogy jobban megbecsüljük Isten igéjét és azokat az alkalmakat, lehetőségeket, amelyeken Isten igéjével hatalommal és diadalmas erővel tud életünkbe hatolni.

Czibere Károly

Mit tanít nekünk Júdás története?

„*Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskáriótes Júdásnak hívtak, elment a főpapokhoz, és így szólt: Mit adnátok nekem, ha kezetekbe adnám őt? Azok pedig harminc ezüstöt fizettek neki. Ettől fogva kereste az alkalmat, hogy elárulja őt.*” (Mt 26,14-16)

A tizenkét kiválasztott egyike, Júdás oly távolinak, idegennek, elszigeteltnek és utálatosnak tűnik. Senki, még csak gondolni, azonosulni meg végképp nem kíván minden idők egyik legnegatívabb személyével. Ez valahol helyén való is és érthető is. Ugyanakkor, nem is gondolnánk talán, mennyire közel áll hozzánk az iskarióti, aki jelképez és megtestesít egy lehetséges emberi magatartást, Istenhez való viszonyulást. Nézzük meg, hogyan okulhatunk Júdás példáján?

1. *Vegyük komolyan tanítványságunkat.* Júdás a tizenkét elhívott apostol egyike volt. Habár a Máté, Márk és Lukács esetében egyaránt az utolsó helyen szerepel, ráadásul már itt majdani árulóként bélyegezve, talán nem eleve elrendelt volt az ő szerepe induláskor. Neve a héber Júda név görög-latin változata, amelynek jelentése:

Isten, illetve magasztal, dicsőít. Talán más tanítványnak is alakulhatott volna úgy az élete, hogy ő válik árulójává Jézusnak, ahogy az ilyen-olyan formában talán minden tanítvánnyal megtörtént. Mi is, akik megismerjük az Urat, tanítványságra hívatattunk el, mely rögzös, hitetlenséggel, bukácsolással, rossz döntésekkel, hibákkal teli. A

tanítványságot komolyan kell venni, járván Jézus és nem magunk útján, még akkor is, ha nem értjük mi miért van.

2. *Vállaljunk személyes kapcsolatot Jézussal.* A kevés igei utalásból, amellyel Júdás tanítványságáról közvetít a Biblia, azt tudhatjuk meg, hogy a szerzők az árulás ismeretében írták könyveiket, így az utólagos negatív pozicionálás nem véletlen és érthető. Ugyanakkor igaz, hogy a szövegek alapján Júdás lógott ki leginkább a sorból. Egyrészt nincs arra utalás, hogy Júdásnak lelki, személyes kapcsolata lett volna Jézussal, miközben több tanítvány esetében, habár ez sokszor fájdalmasnak tűnt, volt ilyen. Szükséges tehát, hogy vágyjunk erre a kapcsolatra és legyünk éberek Jézus kapcsolatteremtő lépéseire. Ehhez az is hozzátartozik, hogy keressünk, kételkedjünk, vívódjunk, kérjünk segítséget. Csak ne legyünk némák, csak ne legyünk semmilyenek.

3. *Ne kreáljunk magunknak hamis istenképet.* Júdás egyes kutatások szerint azért árulta el Jézust, hogy az általa elképzelt földi királyság megvalósulását – amihez hasonlóan más tanítványok is bíztak – siettesse Jézus és az hatalmon lévők konfrontációjának kikényszerítésével. Akár igaz, akár nem ez a megközelítés, az árulás háttérben Jézus személyének, küldetésének és irányunkba megfogalmazott üzenetének súlyos félreértése lehetett. Mennyire hajlamosak vagyunk saját istenképet kreálni, és az alá rendelni mindent. Mennyire hajlamosak vagyunk hallani és olvasni az ígét, és vakon és süketen félremagyarázni azt, mert nekünk az kényelmesebb, vagy az tűnik hasznosnak.

4. *Nem látszathitre és formális vallásosságra van szükség, hanem igaz megtérésre.* Hányan lehetnek, akik úgy vannak köztünk, hogy nem az Úr Jézus megváltott gyermekeként gyakorolják vallásukat; szokásból, társaságszeretetből, haszonlesésből (nem csak anyagiakból), anélkül, hogy akarnának változni, hogy szomjaznák az igazságot, hogy valódi hitet szeretnének szerezni. Ez nem menti meg az embert. Csak Jézus Krisztusnak Isten Fiaként való teljes elfogadása, értünk, helyettünk és miattunk vállalt kereszthalálának megértése, valamint feltámadásában való meggyőződésünk tesz minket Isten megváltott gyermekeivé. Ha ezt nem tudjuk igaz meggyőződéssel vallani,

akkor még nem vagyunk a helyünkön, akkor keressünk, akkor imádkozunk, akkor kerüljünk közelebb azokhoz, akiktől segítséget kaphatunk.

5. *Minden, ami Jézussal szemben áll, a 30 ezüst pénznél is értéktelenebb, semmi az.* Júdás, a csapat „pénztárosaként” a leginkább bizonyult materialistának. Ezen oknál fogva konfrontálódik Jézussal például a megkenetéskor, felróva Máriának „pazarlását”. János szerint ráadásul a pénztárt is megcsapolta időnként. (Jn 12,1-8) Végül az ószövetségi próféciákban is megírt 30 ezüstpénzért, vagyis abban az időben egy „gyenge minőségű” rabszolgáért is alacsonynak mondható áron adta el Jézust. Az árulás csekély bére mutatja, milyen kevésre értékelte Jézust. Fájdalmasan ismerhetünk rá magunkra ebben, milyen csekélységekért bocsátjuk áruba Jézust mi is, amikor fölé rangsorolunk annyi mindent. És bizony igaz, hogy az általunk legértékesebbnek értékelt dolgok is messze és aránytalanul értéktelenebbek, nyomorúságosabbak és botrányosabbak ahhoz képest, amit Krisztus jelent és ér. Legyen az vagyon, karrier, hobbik, szenvedélyek, félelmeink, izmusaink, családtagjaink, vallásgyakorlásunk stb. Mi mennyi ezüstért feszítjük meg a hozzánk közeledő Jézust?

6. *Jézus elárulása szemtől szemben csókkal történik.* Júdás nyíltan, csókkal, háta mögött Jézus nyílt ellenségeinek sokaságával árulja el az Urat. (Lk 22, 47-48) Az árulás, a Jézusnak való szembeszegülés sötétben bár, de egész nyíltan, a bennünk Jézussal szemben álló erőkkal, és dolgokkal mellénk sorakozva történik. Annyira arcatlanok vagyunk, hogy a szeretet jelével közelítünk az Úrhoz, miközben azt hisszük, hogy a sokaság igazolja tettünket.

7. *Isten előre tudása nem veszi el a személyes felelősséget.* Minden evangélium egyértelmű a tekintetben, hogy Jézus tudott arról, hogy egy a tizenkettő közül el fogja árulni őt, ráadásul azt is, hogy kicsoda. (Jn 13, 2-11) Mivel Isten valóságosan, minden emberben is jelen van, minden lelki rezdülésünknek, gondolatunknak is tudója, ezért nem kétséges számára, hogy kiben mi játszódik le, milyen erők, gondolatok, érzelmek munkálkodnak. De az ember elvitathatatlanul szabad akarattal is rendelkezik, különben az ember nem lenne az, aminek Isten megalkotta. Így döntéseiért, tetteiért felelősség terheli. Jézus többszöri figyelmeztetése, szembesítése talán úgy is felfogható, hogy az Úr próbálja kimozdítani Júdást abból, amire készül, de sikertelenül. Hallgassunk az Úrra, ne keményítsük meg szívünket.

8. *Nincs olyan bűn, melyet igaz bűnbánat esetén meg ne tudna bocsátani Isten.* Isten kegyelme és váltságműve mellett nem állnak feltételek. Ez a szeretet, ha lelkünkben bűnbánat és igaz szomjúság jelentkezik, mindent elvisel, elhordoz. Talán némileg más Péternek Jézus háromszori „elárulásáról” szóló története, mégis van tanulsága. Ezt a jelentős, félelemből fakadó „árulást” Péter megrázó és új életre formáló keserves bűnbánata követi. (Mt 26, 69-75) Ezzel szemben bár Júdás felismeri tettének szörnyűségét, megvallja az ártatlan vér elárulását, megbánja tettét és visszaszolgáltatja az ezüstököt, nem Jézus mentő szeretetéhez fordul. (Mt 27, 3-10) Hiába volt Jézus mellett három éven át, mint tanítványa, egyszerűen képtelen volt elhinni, hogy Isten még az ő tettét is megbocsáthatja. A mi árulásainkra is van tehát bocsánat Jézus keresztjénél, az Ő vére által.

Hiszem, hogy mindezen gondolatok megerősíthetnek bennünket a reformáció őszinte szembenezést igénylő szellemisége jegyében.

Borkó Tamás

Szolgálatba hívogató – Az imaközösség

„Falaidra, Jeruzsálem, öröket állítottam.
Soha ne hallgassanak, se nappal, se éjjel!
Ti, akik az Urat emlékeztetitek, ne legyetek némák!
Ne engedjétek, hogy néma maradjon, amíg helyre nem állítja,
és dicséretének helyévé nem teszi Jeruzsálemet a földön.” (Ézs 62, 6-7)

Nagyon sok keresztyén embert megtéveszt a templomok és az istentiszteletek békéje, nyugalma, csendessége. Sokan azt hiszik, hogy a keresztyén élet nélkülözi a konfliktusokat, mert mindenki iránt békességre törekszik. Holott a Bibliában se szeri, se száma azoknak a képeknek, hasonlatoknak, amely a hívő ember életét szünni nem akaró csatával illusztrálják. Bizony, a hívő ember élete folyamatos harc, hiszen a megszentelődés folyamatát egy ember életében a sátán nem néz ölbe tett kézzel, hanem folyton küldi a gúnyolódókat, a gáncsoskodókat, a kísértőket, a rosszakaratúakat, hogy rombolják a Szentlélek munkáját.

A fenti ézsaiási ige is a harcról szól. Arról, hogy a keresztyén ember a falakra lett állítva örállónak. Testvérek! A város falain öldöklő küzdelem zajlik. Minden ember lelkéért óriási csatát vívunk. Egyik oldalon azok, akik szeretnék felébreszteni embertársukat a halálos

álomból, másik oldalon a sátán, aki szeretné visszaringatni e halálos álomba. Egyik oldalon a szabadító Isten katonái, akik ki akarják menteni a tömlőc rabjait, a másik oldalon a sátán, aki elhitei, hogy jobb dolgod lesz odabenn, a rabságban. Az egyik oldalon azok, akik tovább akarják adni az Istentől kapott élő és gyógyító ígét, a másik oldalon a sátán, aki nem engedi ezeket az ígéket a szívekbe eljutni és ott hatni.

E küzdelemben az örálló egyik legfőbb feladata a kitartó, állhatatos közbenjáró imádság. Tisztában kell azzal lennünk, hogy az emberek megmentéséért a gonosszal vívott harcunkban nincs erősebb fegyverünk, mint az imádság. Azt olvassuk: „Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének. Illés ugyanolyan ember volt, mint mi, és amikor buzgón imádkozott azért, hogy ne legyen eső, nem is volt eső a földön három évig és hat hónapig. Aztán ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld meghozta termését.” (Jak 5,16b-18)

Emlékezzünk arra a történetre, amikor a zsidók megütköznek Józsué vezetésével az amalekitákkal. A csatát azonban nem Józsué és nem a katonák döntik el, hanem Mózes, aki közben fenn imádkozott hosszú órákon át a győzelemért.

Jézus is az állhatatos imádság fontosságára figyelmeztet (Lk 18,1). Példázatában a gonosz bíró látni és meghallgatni sem akarja az őt folyton kereső özvegyasszony, de a végén mégis igazságot szolgáltat neki, csak hogy ne zaklassa tovább. Jézus hozzáteszi: „Vajon az Isten nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá? És várakoztatja-e őket? Mondom nektek, hogy igazságot szolgáltat nekik hamarosan.” (Lk 18,7-8)

Nekünk egyáltalán nem lehet közömbös, hogy gyülekezetünk istentiszteletén mi történik. Ugyanis minden istentisztelet egy-egy esély arra, hogy azok, akik még nincsenek megtérve, befogadják az Urat, leboruljanak előtte és elhatározzák, hogy életüket neki szentelik. Minden istentisztelet egy lelkekért folytatott élet-halál harc, melynek kimenetelétől emberek örök élete függ. A hívő ember életének jellemzője a féltő szeretet, az aggodalom a másik ember örök élete iránt. Egy testvéri közösségben, egy gyülekezetben nem mehetünk el egymás mellett, nem lehet számunkra tabu a másik ember lelki állapota. Az ézsaiási ige tisztán cseng: minden hívő ember örálló, akinek feladata és kötelessége a felebarátért folytatott lelki harc. Érdekes, hogy mindenről tudunk egy gyülekezeti taggal beszélgetni, de valahogy a lelki dolgok nem kerülnek elő. Megkérdezzük, hogy van, de ilyenkor mindig a testi állapotról, betegségekről kérdezzük, a lelki bajokat, szenvedéseket tapintatosan kerüljük. Holott nekünk dolgunk a reánk bízottak lelki fejlődését, növekedését segíteni, szem előtt tartani.

Ennek legfontosabb eszköze a közbenjáró imádság. A vasárnap reggeli, 9.30 órakor kezdődő imaközösségnek ez a legszebb feladata: a 10 órakor kezdődő istentiszteletért imádkozni. Hogy ott ne csak Istenről legyen szó, hanem ő maga legyen a főszereplő, ő maga legyen jelen Szentlelke által. És ne csak jelen legyen, hanem a lelkipásztor ajkáról elhangzó szó valójában Isten teremtő igéjévé váljon, melynek nyomában életek fakadnak, rabságból szabadulások történnek.

Az imaközösség tűz kérése a mennyből. Ahogy annak idején Illés kiáltott Istenhez a Karmel-hegyen a vízzel bőséges leöntött oltár mellett (1Kir 18, 35-37), mi is csak így tudunk kiáltani a felebarátaink üdvössége miatt érzett aggodalmunkban: „Felelj, Uram, nekem, hadd tudja meg ez a nép, hogy te vagy az Isten, és te fordítsd vissza szívüket!” Mindazokat szeretettel várjuk az imaközösség szolgálatába, akik ilyen aggodalommal tekintenek felebarátaikra, akik számára egyáltalán nem közömbös, hogy embertársukkal a halála után mi történik, akik fontosnak tartják, hogy az istentiszteleten az ige olyan erővel és hatalommal szólaljon meg, ami átüti a szívek legvastagabb páncéljait is.

Jézus ott imádkozik érettünk és éretted a Gecsemáné kertjében. (Lk 22) Kitértőan, buzgón fohászkodik az Atyához, vércseppeket verejtékezik. Péter alszik. János alszik. Jakab alszik. Máté alszik. És Te?

Czibere Károly

GYEREKSAROK – nem csak gyerekeknek...

Az evangéliumok fontos üzeneteivel szeretnénk jobban megismertetni benneteket, így ezzel kapcsolatos feladatok várnak rátok. Az első három helyes megfejtő az iratterjesztésben beváltható vásárlási utalványt kap 3000, 2000 és 1000 forint értékben, amelyet Borkó Tamás gondnoktól lehet átvenni a megfejtések átadásának ellenében.

Akik elmentek a minden élők útján!

Május

Plombás Lajosné Takács Eszter élt 84 évet
Gál Kálmán élt 88 évet
Zágonyi József élt 89 évet

Június

Török Gáborné Bodó Erzsébet élt 88 évet
Balatoni Sándor élt 77 évet
Siklósi Ákos élt 38 évet
Schlamonek Henrikné Gombási Ibolya élt 64 évet
Pálfi Ferenc élt 80 évet
Tingli Zoltánné Szabó Ágnes élt 69 évet

Július

Miklós József Sándor élt 83 évet, Gergely Sándor élt 87 évet, Kocsis Andrásné Halász Ilona élt 86 évet, Nagy Sándor élt 71 évet

Augusztus

Demeter Balázs élt 78 évet, Márkus Rudolfné Rideg Erzsébet élt 73 évet, Pflum István élt 76 évet, Tarcza Lászlóné Tóth Margit élt 82 évet, Ludányi Kálmán élt 81 évet, Bíró Bálint élt 76 évet, Fodor Gyula élt 84 évet, Kucepko Józsefné Teleki Margit élt 75 évet

Szeptember

Dr. Lukács József (gyül. Gondnoka) élt 72 évet, Szemerey Sándor élt 86 évet, Páll István élt 85 évet, Magyar Istvánné Sz. Balogh Krisztina élt 94 évet

Október

Szilágyi András élt 75 évet, Karsai Tibor élt 66 évet, Fekete Józsefné Záborszky Márta élt 68 évet, Pánti Endre élt 72 évet, Kósa Gusztávné Pataki Irén Magdolna élt 70 évet, Szilágyi Dezsőné Puskár Ibolya élt 85 évet

„Mert tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom fölött is megáll”
(Jób 19,25)

Bódás János: Református reformáció

Megőriztük a Hitvallást s az Igét századokon át, tisztán és híven.
De csak könyvekbe zárva!—mert szívüinktől nyelve, szelleme már-már idegen.
Nem éljük, amit vallunk, (mint az ősök) utunkban a Lélek már nem vezet.
Bár mindnyájunk közös célja a Béke, de utána a Pénz s az Élvezet.
Üresedik a templom, nincs imádság asztalnál, ágyban, üzemben, mezőn.

Isten népére nem ismerhet immár bennünk a világ. Rosszul áll a pör: vádjait szaporítja ellenünk sok millió „Minőségi Ellenőr”.
Úszunk az árral, számunkra is sorra ezrével nőnek az uborkafák, s kapaszkodunk, mert nagy erővel vonz a fősvény, úrhatnám kispolgáriság.
A múlthoz képest hol van a minőség? Hiába van papíron igazunk, hiába mondjuk tisztán az Igét, ha a cáfolata sokszor mi vagyunk!

Bizony, bizony, a „Semper reformari” ideje jött el s elsősorban ránk!

Nem szekta, „izmus”, Róma most a kérdés: bennünk lobbanjon újra fel a Láng, a szent Láng, ami őseinkben égett, mitől sok fásult szív tüzet fogott s áldozva szolgálták a hazát s népet, szerények, tiszták voltak, s boldogok.
Itt az idő, hogy a Lélek vezessen s azt tegyük, amit az Úr ma ránk kiró: nekünk kell újjászületnünk, úgy lesz csak majd református reformáció!

Gyülekezeti rövidhírek, beszámolók, felhívások

Rovatunkban a gyülekezet elmúlt időszak legfontosabb kiemelt eseményeiről, szolgálatairól, illetve várható eseményeiről tudósítunk. Oly sok minden történik, oly sok áldásban van részünk, amiről a testvérek, vagy sokan közülünk nem is értesülünk.

Isten nyugosztalja hűségünk gondnokunkat

Gyülekezetünket nagy veszteség érte. Ebben az esztendőben veszítettük el hűségünk főgondnokunkat, DR. LUKÁCS JÓZSEF testvérünket, aki 72 éves korában adta vissza lelkét Teremtőjének. Három ciklusban szolgált ebben a hivatásban 18 éven át, szívügye volt a gyülekezet. Jellemző volt rá a lelkiismeretes, precíz és mindenben megbízható szolgálat. Hisszük, hogy egy közösségben, mint amilyen a Szemeretelepi Református Gyülekezet, nincsenek véletlenek. Abban a hősi korban volt világi elnöke egyházközségünknek, amikor megkaptuk Urunktól a templomépítés igen nehéz, de gyönyörű feladatát. Az ügyek intézésében, a szervezésben, a szakmai munka kézben tartásában, no és a pályázatok készítésében, gondozásában elsőrangú munkatárs volt. Nagy hálával tartozunk életéért, kedves, barátságos személyiségéért, mély kálvinista hitéért. Nyugodjon békességben, emléke legyen áldott! Ámen! (A fénykép az alapkövetélteli ünnepségen készült)

„Az egyedül bölcs Istené a dicsőség, a Jézus Krisztus által örökkön örökké.”
(Róm 16,27)

Az el nem feledett hálaáldozatok

Több olyan szolgálat van, amelyet a testvérek nagy hűséggel és kitartással végeznek. Ilyen a takarításban fáradozók, a templomot és az udvart rendben tartók, az „egyházfiak”, a pénztáros, az iratterjesztő, a honlapkezelő, a kivetítő-kezelő, a szeretetvendéglátók szolgálata; és még sorolhatnánk. Ez a névtelen és csendes szolgálatnak járó köszönet helye, amely nélkül ez a közösség nem lehetne az, ami.

„Íme eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.” (Jel 22, 12)

Konfirmáció és ifi alkalmak – 2018. május 21.

Idén pünkösdkor 9 fiatal, 4 fiú és 5 leány, erősítette meg elhatározását, hogy Krisztus egyházához tartozzon. Hálás a szívünk, hogy e világban tapasztalható folyamatok ellenére, valami csodás módon az Úr gondoskodik szomjazó, megtérő gyermekekről. Adja Isten, hogy fogadalomtételük őszinte, mély és tartós legyen. Hálásan köszönjük a szülők felelős magatartását és kereszteségi esküjük melletti kiállítását, valamint az ifjak felkészítésében előjárók szolgálatát. Az ifjúsági konfirmációról készült fényképek megtekinthetőek a honlapunkon. A frissen és a korábbi években konfirmáltakat várjuk a meghirdetett IFI alkalmakon.

„Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlónak leszünk hozzá, mert olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában.” (I János 3,2)

Gyülekezeti csendesnapok Kisorosziban – 2018. június 20-24.

Évről-évre Kisoroszi ad otthont a gyülekezeti csendesnapoknak. A Szentendrei sziget hangulatos kistélepülésén, 5 napot lehettünk együtt. „Most Isten kérdez!” címmel tartottuk meg 10 alkalomból álló sorozatunkat. Isten ezekre kíváncsi „Hol vagy?”, „Hol a testvéred?”, „Hol vannak isteneid, melyeket készítettél?”, „Kinek mondotok engem?”, „Én vagyok a feltámadás és az élet! Hiszed-e ezt?”, „Mit kívánsz, mit tegyek veled? Akarsz-e meggyógyulni?”, „Hány kenyeretek van?”, „Szeretsz-e engem?”, „Hát annak van itt az ideje, hogy ti magatok

faburkolattal díszített házakban lakjatok, amikor a templom még romokban hever?” Családosok gyerkőcei pedig játékos, játszóterés, kirándulós igei alkalmakkal erősítették kapcsolatukat Istennel. Mindezek mellett énekeltünk, zenéltünk, kirándultunk, fürödtünk, közösen meccset néztünk és sokat beszélgettünk. Isten iránti hálával gondolunk a vendéglátó gyülekezetre és lelkészükre, Nt. Pályi Péterre. Köszönjük a szervezők, az igehirdetők és a csoportvezetők, valamint a résztvevők szolgálatát. Reméljük jövőre még többen leszünk.

„Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!” (1Sám 3,9)

Családi kirándulás a kiserdőben – 2018. október 20.

Egy szombati napon áldott alkalomban volt része azoknak a családoknak, akik kilátogattak a kerületünkben lévő péterhalmi kiserdőbe. Az erdő déli oldalán kialakított sütőhelyeket és sportpályákat is magába foglaló tisztáson közel 40 fő részvételével tartottuk meg kirándulásunkat. A gyerekek rögtön birtokukba vették az erdőt, a pályákat, a szülők pedig kötetlenül beszélgettek. A kötött program keretében a gyerekek körbejárták a sportállomásokat, különböző játékos feladatok keretében. Közben a résztvevők által vállalt és hozott tűzifával, eszközökkel és alapanyagokkal a főzőbrigád hozzáállott a paprikás krumpli elkészítéséhez. A jól sikerült egyszerű, de ízletes ebéd és a pillecukor sütögetés után, lelkipásztorunk lelki eledellel látott el bennünket „ne hagyjuk el a gyülekezetünket” címmel: az üresedő padok, az egyre kevesebb fiatal, az új szelek ellenére, a Krisztusra alapozó gyülekezetet a győztes és ki kell tartanunk.

„Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást; annyival is inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap.” (Zsid 10,25)

Megújult Baba-mama kör

Hálával tartozunk az Úrnak, hogy a munkába visszatérő édesanyák miatt megfogyatkozó baba-mama kör ismét éledezik. Jelenleg három anyuka és kicsinyeik részvételével ismét aktív és tartalmas alkalmakat tartunk keddenként, amelyre szeretettel várunk minden érdeklődő kisbabás és kisgyerekes anyukát. Kérjük továbbá a gyülekezet tagjait, hogy hívogassanak, vigyék híret ennek az értékes alkalomnak.

„Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.” (Zsolt 127,3)

Diakóniai szolgálatunk várja a jelentkezéseket

Missziói és diakónia bizottságunk arról döntött, hogy új alapokra helyezi látogatási szolgálatát. Ennek lényege, hogy igény szerint szeretnénk a testvéreket látogatni, ami azt jelenti, hogy kérjük a testvérek jelzéseit, amennyiben saját maga, vagy mások számára szeretné kérni a gyülekezet látogató csoportjának, vagy lelkészének látogatását, segítségét. Ez eddig is működött, de most szeretnénk kihangsúlyozni. A látogatás kérésének bármilyen oka lehet, így kérjük a testvéreket a lelkésznek, vagy az iratterjesztésben elhelyezett ív útján jelezzék igényüket.

„Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják.” (Mt 7,8)

Gyerekhét, nyári napközis tábor – 2018. július 23-27.

Idén 34 gyerek részvételével és 20 felnőtt közreműködésével tartottuk meg szokásos gyermek napközis táborunkat. Feszés beosztás szerint, de volt tanítás,

énektanulás, játék, csendespihenő és napi többszöri étkezés is. „Állati küldetés” címmel tartottuk meg hetünket, amely során a Bibliában szereplő állatokon keresztül helyeztük

a gyerekek szívére a kiválasztott igei üzeneteket. Azért, hogy az idei gyermektábor is ilyen csodás élmény volt, köszönjük Istennek, aki adta az áldását, köszönjük minden segítőnek, akik segítettek, köszönjük minden gyereknek, akik részt vettek! Ez csak

együtt sikerülhetett.

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!” (Zsolt 133,1)

Használatbavétel és templomépítési feladatok

Örömmel értesítjük gyülekezetünk tagjait, hogy a használatbavételi eljárás végső fázisa is lezárult. Ezzel a II. ütemben megépült kolumbárium és kiszolgáló, összekötő épületrész használatbavételi engedélyét megkaptuk és az ezzel kapcsolatos határozat jogerőre emelkedett. Az engedély szerinti építéssel létesült egyrészt a földszintes, magastetős kialakítású kolumbárium, másrészt az előcsarnok, iroda, papi öltöző, közlekedő és egyéb kiszolgáló helyiségek, összesen 305 m² hasznos alapterületen. Az önkormányzati határozat alapján azonban 2019. májusig feladatot is kaptunk, hiszen el kell végezni az épület körüli tereprendezést, a járdát, a kolumbárium és a műhely kert felé nyíló bejáratainak lépcsőjét ki kell alakítani, valamint igazolni kell az építési engedélyben előírt szükséges mennyiségű parkolót. Ez további anyagi terhet jelent nekünk, de cselekednünk kell. Kérjük a testvérek folytatólagos áldozatvállalását, anyagi támogatását.

„Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten”.” (2Kor 9,7)

Parókiafelújítási projekt

A húsvéti lapszámunkban már tájékoztattunk arról, hogy az állam jóvoltából, az Egyházkerületen keresztül jelentős pénzügyi támogatást kaptunk a templom hátralévő építési munkálataira, valamint a parókia felújítására. Jelenleg is zajlik a projekt időt, fáradságot és kiadásokat igénylő felépítése, amely várhatóan 2019 tavaszán kezdődhet meg, a beruházás pontos tartalmának meghatározása, az árajánlatok bekérése, valamint a választott kivitelezővel való szerződéskötést követően. Ennek köszönhetően várhatóan megújul a parókia energetikailag (gépészet, szigetelés, nyílászárók), valamint meg tudjuk csinálni a templom körüli tereprendezést, járdákat, garázsbeállót.

„...ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá...” (1 Pt 2,5a)

Gyülekezetünk fontosabb állandó alkalmai

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18, 20)

Alkalmaink	Részvevők	Technikai információk
Vasárnapi istentisztelet	<i>Felnőttek, gyermekek a közénégig</i>	10 órai kezdettel; ünnepi istentiszteleteinken úrvacsorával (igény esetén háznál), előtte 9 óra 30-kor imaközösség.
Gyerekestentisztelet	<i>3-7 és 8-12 éves gyerekek külön foglalkozással</i>	vasárnap 10 órakor a gyülekezeti termünkben, a felnőtt Istentisztelettről való kivonulás után
Ünnep-előkészítő istentiszteletek	<i>Felnőttek</i>	ünnepek előtt a meghirdetett napokon 18 órakor
Baba-mama kör	<i>Kisgyermekes szülők és gyermekeik</i>	kedden 10 órakor várjuk a szülőket és gyermekeiket
Bibliaórák	<i>Felnőttek</i>	hétfőn 18 órakor; csütörtökön 9 órakor pénteken 18 órakor
Ifjúsági bibliaóra	<i>Konfirmált fiataloknak</i>	minden vasárnap 16 órakor a gyülekezeti termünkben
Női bibliaóra	<i>Felnőtt asszonytestvéreink</i>	minden hónap 3. vasárnapján 17 órakor
Konfirmációs felkészítő	<i>12-16 éves gyerekeknek; felnőtteknek, igény szerint</i>	vasárnap 15 órakor (októbertől Pünkösdig)
Keresztkérdések tanfolyam	<i>keresők, hitben növekedni vágyók, nem csak gyülekezeti tagoknak</i>	októbertől december közepéig 10 alkalom a meghirdetett hétköznapon

Lelkészi hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 39/A Tel.:(36-1) 296-0383

Hivatali idő: hétfő, szerda és péntek 8-12 óra, kedd és csütörtök 17-19 óra
(egyéb időpontok telefonos egyeztetés által)

www.refszemeretelep.hu

Szerkesztőség: Kiss László, Borkó Tamás, Czibere Károly, Gyenge Károly